

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fișă de resurse

Literatura din Evul Mediu până în secolul al XVIII-lea.

Trunchiul modulului /D

1/ Tematica abordată

În literatura franceză găsim locul handicapului în societate.

Evul Mediu

Fabliaux din Evul Mediu.

Secolul XVII:

Jean La Fontaine: Colecția de fabule (1668-1694)

2/ Context

În literatura franceză, găsim pentru prima dată personaje cu handicap în fabulele Evului Mediu, cu cei trei nevăzători Compiègne sau cei trei Hunchbacks din Douai. Acestea sunt scurte povestiri populare între poveste și fabulă care sunt ironice și vorbesc despre oameni familiarizați doar să îi batjocorească. În aceste două povești, aceste jumătăți fantastice ale personajelor medii sunt portretizate ca oameni care sunt batjocoritori și folosiți de erou ca obiect pentru a juca răufăcătorul. Caracterele vorbesc cu o singură voce, deoarece recitesc o melodie; declarațiile lor par să nu fie reflectate, ci mai dictate de eroul care aude prin ele că este cel mai puternic. Acestea sunt astfel asimilate obiectului de ajutor pe care îl găsim în povestiri precum o baghetă magică în cel mai bun caz. Acești oameni sunt, în orice caz, cerșetori care nu au nici o muncă, nici o familie, abandonati de societate și care joacă doar rolul excepțional de obiect de ridicol.

Mai târziu, în secolul al XVII-lea, Jean de La Fontaine, prin colecția sa de fabule, ia o privire critică asupra curții lui Ludovic al XIV-lea. Fabul este un tip de scriere foarte scurtă, care este, de asemenea, satirică și folosește umorul pentru a transmite un mesaj care, în acest caz, este sub forma unui moral. "Folosesc animale pentru a instrui oamenii", a scris La Fontaine la începutul

colecției de fabule. Trăsăturile de caracter ale animalului sunt adesea preluate, precum și presupusele calități și defecte (cum ar fi forța pentru lup sau viclenia pentru vulpi); el este, de asemenea, înzestrat cu cuvinte; el este astfel personificat. Dacă celebrul fabulist nu a luat înapoi o persoană cu dizabilități în scrierile sale, el servește pentru a justifica inexplicabil în fabulă Iubirea și nebunia: o dispută între aceste două state considerată aici ca personaje are loc:

"Nebunia și iubirea s-au jucat împreună o zi:

Aceasta încă avea ochi.

A apărut o dispută: iubirea vrea să ne adunăm

În consiliul zeilor;

Celălalt nu avea răbdare;

Îi dă o lovitură atât de furioasă,

Încât pierde lumina cerului. "

: Aici, La Fontaine preferă să folosească un eufemism în locul cuvântului orb, care nu este niciodată folosit în text ca și cum am vorbi despre un atribut mai mult decât un handicap. Morala acestei fabule este astfel scrisă:

"Când am avut în vedere

Interesul public,

A condamnat nebunia

Pentru a servi ca un ghid al iubirii. "

Deci, ideea că dragostea este oarbă. Astfel, persoana cu handicap trece de la statutul de obiect la o imagine care face posibilă explicarea unei zone gri în cunoașterea umană.

3/ Finalitate

Această fișă este atașată modulului de formare privind istoricul handicapului și cadrul său legislativ.

4/ Limite

Am studiat doar cazul Franței

5/ Perspective

